

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Ordynacja podatkowa¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 3 w lit. b tiret czwarte otrzymuje brzmienie:

„– francuskie terytoria, o których mowa w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – z Republiki Francuskiej,”

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) państwie członkowskim konsumpcji – rozumie się przez to państwo członkowskie, w odniesieniu do którego zgodnie z art. 28k przyjmuje się, że na jego terytorium ma miejsce świadczenie usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych,”

c) po pkt 25 dodaje się pkt 25a i 25b w brzmieniu:

„25a) usługach telekomunikacyjnych – rozumie się przez to usługi dotyczące transmisji, emisji i odbioru sygnałów, tekstów, obrazów i dźwięków lub wszelkiego rodzaju informacji drogą kablową, radiową, optyczną lub za pośrednictwem innych systemów elektromagnetycznych, w tym związane z nimi przeniesienie lub cesja praw do użytkowania środków dla zapewniania takiej transmisji, emisji i odbioru, wraz z zapewnieniem dostępu do ogólnościatowych sieci informacyjnych, z uwzględnieniem art. 6a rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług (Dz. Urz. UE L 44 z 20.02.2008, str. 11) oraz dyrektywy Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty (Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 5).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1342, 1448, 1529 i 1530, z 2013 r. poz. 35, 1027 i 1608 oraz z 2014 r. poz. 312.

L 77 z 23.03.2011, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 282/2011;”,

25b) usługach nadawczych – rozumie się przez to usługi nadawcze, o których mowa w art. 6b rozporządzenia 282/2011;”,

d) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) usługach elektronicznych – rozumie się przez to usługi świadczone drogą elektroniczną, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 282/2011;”;

2) w art. 3:

a) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nieposiadających siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju – właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, zwany dalej „naczelnikiem drugiego urzędu skarbowego”;”,

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) o których mowa w art. 130a ust. 2 pkt 2, i podmiotów zagranicznych, o których mowa w art. 131 ust. 2 pkt 2, zidentyfikowanych na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT, o której mowa w dziale XII w rozdziale 6a albo 7, dla których państwem członkowskim konsumpcji jest Rzeczpospolita Polska – właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Łódzkiego Urzędu Skarbowego.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1–3a, właściwym organem podatkowym jest naczelnik drugiego urzędu skarbowego.”;

3) art. 28k otrzymuje brzmienie:

„Art. 28k. Miejscem świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych i usług elektronicznych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, w którym podmioty te posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.”;

4) w art. 28l:

a) uchyla się pkt 8–10,

- b) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) polegających na zobowiązaniu się do powstrzymania się od dokonania czynności lub posługiwania się prawem, o których mowa w pkt 1–7 i 11–13”;
- 5) uchyla się art. 28m;
- 6) w art. 89:
 - a) w ust. 1 po pkt 3 stawia się przecinek i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) podatników i podmiotów zagranicznych, zidentyfikowanych na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT, o której mowa w dziale XII w rozdziale 6a i 7, nieposiadających na terytorium kraju siedziby działalności gospodarczej oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej”;
 - b) po ust. 1l dodaje się ust. 1m w brzmieniu:

„1m. Przepisy ust. 1a–1g stosuje się odpowiednio do podatników i podmiotów zagranicznych, o których mowa w ust. 1 pkt 4, z tym że mogą się oni również ubiegać o zwrot podatku w odniesieniu do nabytych przez nich na terytorium kraju towarów i usług lub w odniesieniu do towarów, które były przedmiotem importu na terytorium kraju, jeżeli te towary i usługi były przez nich wykorzystywane do świadczenia na terytorium kraju usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych na rzecz osób niebędących podatnikami, o których mowa w art. 28a.”;
 - c) w ust. 5:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) warunki, terminy i tryb zwrotu podatku podatnikom i podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, oraz sposób naliczania i wypłaty odsetek od kwot podatku niezwróconych w terminie,”;
 - pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) przypadki, w których podatnikom i podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, dokonującym sprzedaży przysługuje zwrot podatku,”;
- 7) w art. 99 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani składać w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, z zastrzeżeniem ust. 2–10, art. 130c i art. 133.”;

- 8) w art. 109 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podatnicy, z wyjątkiem podatników wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3 oraz podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, są obowiązani prowadzić ewidencję zawierającą: kwoty określone w art. 90, dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokość podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżające kwotę podatku należnego oraz kwotę podatku podlegającą wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu oraz inne dane służące do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej, a w przypadkach określonych w art. 120 ust. 15, art. 125, art. 130d, art. 134 oraz art. 138 – dane określone tymi przepisami niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej.”;

- 9) w dziale XII po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Procedura szczególna dotycząca usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych świadczonych przez podmioty mające siedzibę działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej, ale nieposiadające takiej siedziby w państwie członkowskim konsumpcji, na rzecz osób niebędących podatnikami,
o których mowa w art. 28a

Art. 130a. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych, dla których miejscem świadczenia jest miejsce określone zgodnie z art. 28k.

2. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) VAT – rozumie się przez to podatek i podatek od wartości dodanej;
- 2) podatnikach – rozumie się przez to osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, które posiadają siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej;
- 3) procedurze szczególnej rozliczania VAT – rozumie się przez to rozliczenie VAT należnego z tytułu usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych państwu członkowskiemu konsumpcji, w którym podatnik nie posiada siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej.

Art. 130b. 1. Podatnik świadczący usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami, o których mowa w art. 28a, mających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w państwie członkowskim konsumpcji, może złożyć zgłoszenie informujące o zamiarze skorzystania z procedury szczególnej rozliczania VAT w państwie członkowskim, w którym podatnik posiada:

- 1) siedzibę działalności gospodarczej albo
- 2) stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, jeżeli nie posiada siedziby działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej, albo
- 3) stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej i które wybiera w celu przedłożenia zgłoszenia, jeżeli nie posiada on siedziby działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej, ale posiada więcej niż jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej.

2. Państwo członkowskie, w którym podatnik złożył zgłoszenie, uznaje się za państwo członkowskie identyfikacji.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, podatnik nie może zmienić państwa członkowskiego identyfikacji, wcześniej niż po upływie dwóch kolejnych lat, licząc od końca roku, w którym rozpoczął korzystanie z procedury szczególnej rozliczania VAT.

4. W przypadku gdy państwem członkowskim identyfikacji jest Rzeczpospolita Polska, zgłoszenia dokonuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej do naczelnika drugiego urzędu skarbowego.

5. Naczelnik drugiego urzędu skarbowego dokonuje identyfikacji podatnika na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT i potwierdza zgłoszenie, wykorzystując numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku.

6. W przypadku gdy podatnik nie spełnia warunków niezbędnych do korzystania z procedury szczególnej rozliczania VAT, naczelnik drugiego urzędu skarbowego wydaje postanowienie o odmowie przyjęcia zgłoszenia informującego o zamiarze skorzystania z procedury szczególnej rozliczania VAT, na które służy zażalenie; podatnik jest powiadamiany o wydaniu postanowienia również za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

7. Podatnik zidentyfikowany na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT jest obowiązany do zawiadomienia naczelnika drugiego urzędu skarbowego drogą elektroniczną o:

- 1) wszelkich zmianach danych objętych zgłoszeniem, z wyjątkiem tych, w odniesieniu do których podatnik dokonał aktualizacji na podstawie art. 96 ust. 12 lub ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników,
- 2) wszelkich zmianach działalności objętej procedurą szczególną rozliczania VAT, w wyniku których nie spełnia już warunków niezbędnych do jej stosowania,
- 3) zaprzestaniu świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych i usług elektronicznych

– nie później niż 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wystąpiła okoliczność wymagająca zawiadomienia.

8. W przypadku gdy podatnik zidentyfikowany na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT:

- 1) zawiadomi naczelnika drugiego urzędu skarbowego o zaprzestaniu świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych i usług elektronicznych lub
- 2) nie istnieje lub mimo udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z podatnikiem albo jego pełnomocnikiem, albo przez okres ośmiu kolejnych kwartałów kalendarzowych podatnik nie świadczy usług objętych procedurą szczególną rozliczania VAT, lub
- 3) nie spełnia warunków niezbędnych do korzystania z procedury szczególnej rozliczania VAT, lub
- 4) systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących procedury szczególnej rozliczania VAT

– naczelnik drugiego urzędu skarbowego wydaje postanowienie o wygaśnięciu identyfikacji tego podatnika na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT, na które służy zażalenie; podatnik jest powiadamiany o wydaniu postanowienia również za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 130c. 1. Podatnicy zidentyfikowani na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT są obowiązani drogą elektroniczną składać deklaracje VAT do Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, zwanego dalej „drugim urzędem skarbowym”.

2. Deklaracje VAT składa się za okresy kwartalne w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym kwartale.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2, upływa również, gdy ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy.

4. Deklaracja VAT powinna zawierać:

- 1) numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku;
- 2) dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny:
 - a) całkowitą wartość usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych oraz usług elektronicznych pomniejszoną o VAT,
 - b) całkowitą kwotę podatku należnego przypadającą na usługi, o których mowa w lit. a, wraz z jej podziałem na kwoty odpowiadające poszczególnym stawkom VAT,
 - c) stawki VAT;
- 3) kwotę podatku należnego ogółem.

5. W przypadku gdy poza stałym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim identyfikacji podatnik ma również inne stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej znajdujące się w innym państwie członkowskim, z którego świadczone są usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne, deklaracja VAT oprócz informacji, o których mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) całkowitą wartość tych usług dla państwa członkowskiego, w którym ten podatnik ma takie miejsce, wraz z jej podziałem na państwa członkowskie konsumpcji, oraz
- 2) numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od wartości dodanej, albo w przypadku jego braku – jakikolwiek numer, za pomocą którego ten podatnik jest identyfikowany w państwie członkowskim, w którym ma takie miejsce.

6. Kwoty w deklaracji VAT wyrażane są w euro.

7. W przypadku gdy płatności z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych dokonywano w innych walutach niż euro, do ich przeliczenia na euro stosuje się kurs wymiany opublikowany przez Europejski Bank Centralny w ostatnim dniu danego okresu rozliczeniowego albo jeżeli nie zostanie opublikowany w tym dniu – według kursu wymiany opublikowanego następnego dnia.

8. Podatnicy są obowiązani do wpłacania kwot VAT w euro, wskazując deklarację VAT, której dotyczy wpłata, w terminie, o którym mowa w ust. 2, na rachunek bankowy drugiego urzędu skarbowego.

Art. 130d. 1. Podatnicy zidentyfikowani na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT są obowiązani prowadzić w postaci elektronicznej ewidencję transakcji objętych procedurą szczególną rozliczania VAT, zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 63c rozporządzenia 282/2011.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna być udostępniona przez podatnika drogą elektroniczną na każde żądanie państwa członkowskiego identyfikacji oraz państwa członkowskiego konsumpcji.

3. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, należy przechowywać przez okres 10 lat od zakończenia roku, w którym dokonano świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych.”;

10) w dziale XII tytuł rozdziału 7 otrzymuje brzmienie:

„Procedura szczególna dotycząca usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych świadczonych przez podmioty zagraniczne na rzecz osób niebędących podatnikami, o których mowa w art. 28a”;

11) art. 131 otrzymuje brzmienie:

„Art. 131. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych, dla których miejscem świadczenia jest miejsce określone zgodnie z art. 28k.

2. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) VAT – rozumie się przez to podatek i podatek od wartości dodanej;
- 2) podmiotach zagranicznych – rozumie się przez to osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nieposiadające siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej, wykonujące czynności podlegające opodatkowaniu VAT na terytorium Unii Europejskiej, które nie zarejestrowały swojej działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej i wobec których nie powstaje wymóg identyfikacji na potrzeby VAT na terytorium państwa członkowskiego;
- 3) państwie członkowskim identyfikacji – rozumie się przez to państwo członkowskie, które podmiot zagraniczny wybiera w celu przedłożenia zgłoszenia

- informującego o zamiarze skorzystania z procedury szczególnej rozliczania VAT, jeżeli jego działalność w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych jako podatnika VAT na terytorium Unii Europejskiej zostanie rozpoczęta zgodnie z postanowieniami niniejszego rozdziału;
- 4) procedurze szczególnej rozliczania VAT – rozumie się przez to rozliczenie VAT należnego z tytułu usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych państwu członkowskiemu konsumpcji za pośrednictwem państwa członkowskiego identyfikacji.”;
- 12) w art. 132:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Podmioty zagraniczne świadczące usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami, o których mowa w art. 28a, mających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu na terytorium Unii Europejskiej, mogą złożyć w państwie członkowskim identyfikacji zgłoszenie informujące o zamiarze skorzystania z procedury szczególnej rozliczania VAT.”,
- b) uchyla się ust. 2,
- c) ust. 3–5 otrzymują brzmienie:
- „3. W przypadku gdy państwem członkowskim identyfikacji jest Rzeczpospolita Polska, zgłoszenia dokonuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej do naczelnika drugiego urzędu skarbowego.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, zgłoszenie zawiera w szczególności: nazwę podmiotu zagranicznego, jego adres wraz z kodem pocztowym, adres poczty elektronicznej, adres strony internetowej należącej do tego podmiotu, numer podatkowy przyznany mu w państwie siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, jeżeli jest tam nadawany, oraz oświadczenie podmiotu zagranicznego, że nie został on zidentyfikowany na potrzeby VAT na terytorium Unii Europejskiej.
5. Naczelnik drugiego urzędu skarbowego, potwierdzając zgłoszenie, nadaje z wykorzystaniem drogi elektronicznej podmiotowi zagranicznemu numer identyfikacyjny na potrzeby rozliczania wykonywanych przez niego usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy podmiot zagraniczny nie spełnia warunków niezbędnych do korzystania z procedury szczególnej rozliczania VAT, naczelnik drugiego urzędu skarbowego wydaje postanowienie o odmowie przyjęcia zgłoszenia informującego o zamiarze skorzystania z procedury szczególnej rozliczania VAT, na które służy zażalenie; podmiot zagraniczny jest powiadamiany o wydaniu postanowienia również za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”,

e) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Podmiot zagraniczny zidentyfikowany na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT jest obowiązany do zawiadomienia naczelnika drugiego urzędu skarbowego drogą elektroniczną o:

- 1) wszelkich zmianach danych objętych zgłoszeniem,
- 2) wszelkich zmianach działalności objętej procedurą szczególną rozliczania VAT, w wyniku których nie spełnia już warunków niezbędnych do jej stosowania,
- 3) zaprzestaniu świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych i usług elektronicznych

– nie później niż 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wystąpiła okoliczność wymagająca zawiadomienia.

7. W przypadku gdy podmiot zagraniczny zidentyfikowany zgodnie z ust. 5:

- 1) zawiadomi naczelnika drugiego urzędu skarbowego o zaprzestaniu świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych i usług elektronicznych lub
- 2) mimo udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z podmiotem zagranicznym albo jego pełnomocnikiem, albo przez okres ośmiu kolejnych kwartałów kalendarzowych podmiot ten nie świadczy usług objętych procedurą szczególną rozliczania VAT, lub
- 3) nie spełnia warunków niezbędnych do korzystania z procedury szczególnej rozliczania VAT, lub

4) systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących procedury szczególnej rozliczania VAT

– naczelnik drugiego urzędu skarbowego wydaje postanowienie o wygaśnięciu identyfikacji tego podmiotu na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT, na które służy zażalenie; podmiot zagraniczny jest powiadamiany o wydaniu postanowienia również za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

13) w art. 133:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Podmioty zagraniczne zidentyfikowane na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT są obowiązane drogą elektroniczną składać deklaracje VAT do drugiego urzędu skarbowego.

2. Deklaracje VAT składa się za okresy kwartalne w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym kwartale.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2, upływa również, gdy ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy.”,

b) w ust. 4 w pkt 2 lit. a–c otrzymują brzmienie:

„a) całkowitą wartość usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych oraz usług elektronicznych pomniejszoną o VAT,

b) całkowitą kwotę podatku należnego przypadającą na usługi, o których mowa w lit. a, wraz z jej podziałem na kwoty odpowiadające poszczególnym stawkom VAT,

c) stawki VAT;”,

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Kwoty w deklaracji VAT wyrażane są w euro.

6. W przypadku gdy płatności z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych dokonywano w innych walutach niż euro, do ich przeliczenia na euro stosuje się kurs wymiany opublikowany przez Europejski Bank Centralny w ostatnim dniu danego okresu rozliczeniowego albo jeżeli nie zostanie opublikowany w tym dniu – według kursu wymiany opublikowanego następnego dnia.”,

d) uchyla się ust. 7,

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Podmioty zagraniczne są obowiązane do wpłacania kwot VAT w euro, wskazując deklarację VAT, której dotyczy wpłata, w terminie, o którym mowa w ust. 2, na rachunek bankowy drugiego urzędu skarbowego.”;

14) w art. 134:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty zagraniczne zidentyfikowane na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT są obowiązane prowadzić w postaci elektronicznej ewidencję transakcji objętych procedurą szczególną rozliczania VAT, zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 63c rozporządzenia 282/2011.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, należy przechowywać przez okres 10 lat od zakończenia roku, w którym dokonano świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy, chyba że ustawy podatkowe stanowią inaczej.”;

2) w art. 81:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Skorygowanie deklaracji następuje przez złożenie korygującej deklaracji wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty, z zastrzeżeniem § 3.”,

b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Skorygowanie deklaracji, o których mowa w art. 130c i art. 133 ustawy o podatku od towarów i usług, nie wymaga dołączenia pisemnego uzasadnienia przyczyn korekty.”;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149 i 1289 oraz z 2014 r. poz. 183 i 567.

3) w art. 86 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Podatnicy obowiązani do prowadzenia ksiąg podatkowych przechowują księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego, chyba że ustawy podatkowe stanowią inaczej.”;

4) w art. 137 po § 1a dodaje się § 1b w brzmieniu:

„§ 1b. Jeżeli pełnomocnik ustanowiony w procedurach szczególnych rozliczania podatku od towarów i usług, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, będący nierezydentem, nie posiada identyfikatora podatkowego, ma obowiązek wskazać numer służący do identyfikacji dla celów podatkowych nadany w państwie pochodzenia pełnomocnika, a w przypadku braku takiego numeru, numer i serię paszportu bądź innego dokumentu potwierdzającego tożsamość. Pełnomocnik ten ma również obowiązek wskazać adres elektroniczny.”.

Art. 3. 1. Osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna, która:

1) posiada:

- a) siedzibę działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
- b) stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli nie posiada siedziby działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej, albo
- c) stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i które wybiera w celu przedłożenia zgłoszenia, jeżeli nie posiada siedziby działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej, ale posiada więcej niż jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej;

2) zamierza świadczyć od dnia 1 stycznia 2015 r. na rzecz osób niebędących podatnikami, o których mowa w art. 28a ustawy wymienionej w art. 1, mających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej usługi:

- a) telekomunikacyjne – dotyczące transmisji, emisji i odbioru sygnałów, tekstów, obrazów i dźwięków lub wszelkiego rodzaju informacji drogą kablową, radiową, optyczną lub za pośrednictwem innych systemów elektromagnetycznych, w tym związane z nimi przeniesienie lub cesja praw do użytkowania środków dla

zapewniania takiej transmisji, emisji i odbioru, wraz z zapewnieniem dostępu do ogólnościowych sieci informacyjnych,

- b) nadawcze – zawierające treści audio i audiowizualne, takie jak programy radiowe lub telewizyjne dostarczane za pośrednictwem sieci komunikacyjnych, powszechnie udostępniane przez dostawcę usług medialnych i objęte jego odpowiedzialnością redakcyjną, przeznaczone do jednoczesnego słuchania lub oglądania zgodnie z zaplanowanym programem,

- c) elektroniczne

– może od dnia 1 października 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. złożyć, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście zgłoszenie informujące o zamiarze skorzystania z procedury szczególnej rozliczania podatku od wartości dodanej należnego z tytułu świadczenia tych usług.

2. Zgłoszenie zawiera dane, o których mowa w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 815/2012 z dnia 13 września 2012 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do procedur szczególnych dotyczących podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami (Dz. Urz. UE L 249 z 14.09.2012, str. 3).

3. Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście dokonuje identyfikacji podatnika na potrzeby procedury, o której mowa w ust. 1, i potwierdza zgłoszenie, wykorzystując numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług.

4. W przypadku gdy osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna, nie spełnia warunków niezbędnych do korzystania z procedury, o której mowa w ust. 1, Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście wydaje postanowienie o odmowie przyjęcia zgłoszenia informującego o zamiarze skorzystania z procedury szczególnej rozliczania podatku od towarów i usług, na które służy zażalenie; o wydaniu postanowienia powiadamia się również za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

5. Osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna zidentyfikowana na potrzeby procedury, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana, w okresie od dnia złożenia zgłoszenia do dnia 31 grudnia 2014 r., do niezwłocznego

zawiadomienia Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście drogą elektroniczną o:

- 1) wszelkich zmianach danych objętych zgłoszeniem, z wyjątkiem tych zmian, w odniesieniu do których podatnik dokonał aktualizacji na podstawie art. 96 ust. 12 ustawy wymienionej w art. 1 lub ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2012 r. poz. 1314 oraz z 2013 r. poz. 2);
- 2) wszelkich zmianach, które dotyczyłyby działalności objętej procedurą, o której mowa w ust. 1, w wyniku których nie spełnia warunków niezbędnych do jej stosowania;
- 3) rezygnacji z zamiaru korzystania z procedury, o której mowa w ust. 1, za pośrednictwem Rzeczypospolitej Polskiej.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5 pkt 2 i 3, Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście wydaje postanowienie o wygaśnięciu identyfikacji na potrzeby procedury, o której mowa w ust. 1, na które służy zażalenie; o wydaniu postanowienia powiadamia się również za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 4. 1. W przypadku gdy osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna nieposiadająca siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej, wykonująca czynności podlegające opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług lub podatkiem od wartości dodanej na terytorium Unii Europejskiej, która nie zarejestrowała swojej działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej i wobec której nie powstaje wymóg identyfikacji na potrzeby tych podatków na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zamierza świadczyć od dnia 1 stycznia 2015 r. na rzecz osób niebędących podatnikami, o których mowa w art. 28a ustawy wymienionej w art. 1, mających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej usługi:

- 1) telekomunikacyjne – dotyczące transmisji, emisji i odbioru sygnałów, tekstów, obrazów i dźwięków lub wszelkiego rodzaju informacji drogą kablową, radiową, optyczną lub za pośrednictwem innych systemów elektromagnetycznych, w tym związane z nimi przeniesienie lub cesja praw do użytkowania środków dla zapewniania takiej transmisji, emisji i odbioru, wraz z zapewnieniem dostępu do ogólnoswiatowych sieci informacyjnych lub

- 2) nadawcze – zawierające treści audio i audiowizualne, takie jak programy radiowe lub telewizyjne dostarczane za pośrednictwem sieci komunikacyjnych, powszechnie udostępniane przez dostawcę usług medialnych i objęte jego odpowiedzialnością redakcyjną, przeznaczone do jednoczesnego słuchania lub oglądania zgodnie z zaplanowanym programem

– może od dnia 1 października 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. złożyć, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście zgłoszenie informujące o zamiarze skorzystania z procedury szczególnej rozliczania podatku od towarów i usług lub podatku od wartości dodanej, należnego z tytułu świadczenia tych usług.

2. Zgłoszenie zawiera w szczególności: nazwę podmiotu zagranicznego, jego adres wraz z kodem pocztowym, adres poczty elektronicznej, adres strony internetowej należącej do tego podmiotu, numer podatkowy przyznany mu w państwie siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, jeżeli jest tam nadawany, oraz oświadczenie podmiotu zagranicznego, że nie został on zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług lub podatku od wartości dodanej na terytorium Unii Europejskiej.

3. Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, potwierdzając zgłoszenie, nadaje z wykorzystaniem drogi elektronicznej numer identyfikacyjny na potrzeby rozliczania wykonywanych przez niego usług telekomunikacyjnych lub usług nadawczych.

4. W przypadku gdy osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna, nie spełnia warunków niezbędnych do korzystania z procedury, o której mowa w ust. 1, Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście wydaje postanowienie o odmowie przyjęcia zgłoszenia informującego o zamiarze skorzystania z procedury, o której mowa w ust. 1, na które służy zażalenie; o wydaniu postanowienia powiadamia się również za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

5. Osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna zidentyfikowana na potrzeby procedury, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana, w okresie od dnia złożenia zgłoszenia do dnia 31 grudnia 2014 r., do niezwłocznego zawiadomienia Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście drogą elektroniczną o:

- 1) wszelkich zmianach danych objętych zgłoszeniem, o którym mowa w ust. 1;
- 2) wszelkich zmianach, które dotyczyłyby działalności objętej procedurą, o której mowa w ust. 1, w wyniku których nie spełnia warunków niezbędnych do jej stosowania;

- 3) rezygnacji z zamiaru korzystania z procedury, o której mowa w ust. 1, za pośrednictwem Rzeczypospolitej Polskiej.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5 pkt 2 i 3, Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście wydaje postanowienie o wygaśnięciu identyfikacji na potrzeby procedury, o której mowa w ust. 1, na które służy zażalenie; o wydaniu postanowienia powiadamia się również za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 5. Podmioty zagraniczne, o których mowa w art. 132 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, które zostały zidentyfikowane zgodnie z art. 132 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, uznaje się za zidentyfikowane na potrzeby szczególnej procedury rozliczania VAT, o której mowa w dziale XII w rozdziale 7 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1 lit. a, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2014 r.;
- 2) art. 3 i art. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2014 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy zawiera przede wszystkim zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT”, których celem jest implementacja do przepisów o podatku od towarów i usług zmian wprowadzonych:

- a) dyrektywą Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty (Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 5),
- b) dyrektywą Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług (Dz. Urz. UE L 44 z 20.02.2008, str. 11), zwanej dalej „dyrektywą 2008/8/WE”.

Do zmian w zakresie uproszczenia rozliczania podatku VAT z tytułu zmiany miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych radiowych i telewizyjnych oraz świadczonych drogą elektroniczną dostosowano również przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Ordynacja podatkowa”.

Implementacja dyrektywy Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniającej m.in. dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a szczególności Majotty

W związku z decyzją Rady Europejskiej 2012/419/UE z dnia 11 lipca 2012 r. w sprawie zmiany statusu Majotty względem Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2012, s. 131), od dnia 1 stycznia 2014 r. Majotta posiada status regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zamiast statusu kraju i terytorium zamorskiego w rozumieniu art. 355 ust. 2 TFUE. W związku z tym decyzją Rady Europejskiej dodano Majottę do wykazu regionów najbardziej oddalonych wymienionych w art. 349 TFUE oraz do równoległego wykazu zawartego w art. 355 ust. 1 TFUE. Od zmiany tego statusu prawodawstwo Unii dotyczące podatku od wartości dodanej miałoby zatem zastosowanie do Majotty.

Dyrektywa Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniająca m.in. dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych,

a w szczególności Majotty, zakłada zatem zrównanie sytuacji Majotty w odniesieniu do stosowania ww. dyrektywy z innymi francuskimi regionami najbardziej oddalonymi – wyłączając ją z zakresu ich stosowania. Na mocy tych zmian, przez odwołanie do art. 349 i art. 355 ust. 1 TFUE, sytuacja wszystkich tych regionów nie będzie zależeć od ewentualnych zmian ich statusu we francuskim prawodawstwie. Zatem w zakresie terytoriów poszczególnych państw członkowskich, które traktuje się jako wyłączone z terytorium Unii Europejskiej na potrzeby podatku VAT, należało doprecyzować, że z Republiki Francuskiej wyłącza się „francuskie terytoria, o których mowa w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej” (art. 2 pkt 3 lit. b tiret czwarte ustawy o VAT).

Implementacja dyrektywy Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług

Celem wprowadzonych dyrektywą 2008/8/WE zmian było przede wszystkim usprawnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego przez modernizację i uproszczenie działania wspólnego systemu VAT. Zmiany przewidziane tą dyrektywą w odniesieniu do miejsca świadczenia usług wprowadziły w szerokim zakresie rozwiązania zmierzające do opodatkowania usług w miejscu ich konsumpcji. Należy zaznaczyć, że art. 2 i art. 3 ww. dyrektywy zostały już zaimplementowane do krajowego porządku prawnego – ustawą z dnia 23 października 2009 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2009 r. Nr 195, poz. 1504). Natomiast art. 4 implementowano ustawą z dnia 16 listopada 2012 r. o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce (Dz. U. z 2012 r. poz. 1342).

Przedstawione w obecnym projekcie przepisy stanowią implementację art. 5 dyrektywy 2008/8/WE i dotyczą nowych zasad określania od dnia 1 stycznia 2015 r. miejsca świadczenia w odniesieniu do usług telekomunikacyjnych, nadawczych radiowych i telewizyjnych oraz świadczonych drogą elektroniczną na rzecz osób niebędących podatnikami (ostatecznych konsumentów). Implementacja do krajowego porządku prawnego ww. art. 5 oznacza konieczność dokonania zmian w ustawie o VAT, jak również stworzenia systemu informatycznego, za pomocą którego podatnicy – usługodawcy ww. usług będą rozliczać podatek VAT (tzw. system mini one stop shop – MOSS, czyli mały punkt kompleksowej obsługi).

Przepisy dotyczące małego punktu kompleksowej obsługi umożliwią podatnikom świadczenie usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych radiowych i telewizyjnych oraz usług elektronicznych na rzecz osób niebędących podatnikami w państwach członkowskich, w których nie mają oni siedziby działalności gospodarczej podlegającej rozliczeniu VAT należnego z tytułu świadczenia tych usług, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w państwie członkowskim, w którym posiadają numer identyfikacyjny. System ten ma charakter fakultatywny i stanowi środek upraszczający wprowadzony w następstwie zmiany przepisów w zakresie miejsca świadczenia w związku z VAT, zgodnie z którymi miejsce opodatkowania usług zostało zmienione na państwo członkowskie usługobiorcy (zmiana w art. 28k ustawy o VAT). Dzięki temu systemowi podatnicy mogą uniknąć rejestracji w każdym państwie członkowskim konsumpcji. To rozwiązanie stanowi odzwierciedlenie systemu obowiązującego do końca 2014 r. w odniesieniu do usług elektronicznych świadczonych na rzecz osób niebędących podatnikami przez usługodawców niemających siedziby działalności gospodarczej w Unii Europejskiej (obecny rozdział 7 w ustawie o VAT).

W praktyce w ramach tej procedury podatnik zarejestrowany w małym punkcie kompleksowej obsługi w danym państwie członkowskim (państwo członkowskie identyfikacji) składa drogą elektroniczną kwartalną deklarację VAT dla małego punktu kompleksowej obsługi z wyszczególnieniem usług telekomunikacyjnych, nadawczych i elektronicznych świadczonych na rzecz osób niebędących podatnikami w innych państwach członkowskich (państwo członkowskie/państwa członkowskie konsumpcji) wraz z należną kwotą VAT. Następnie państwo członkowskie identyfikacji przekaże te deklaracje wraz z zapłaconą kwotą VAT do odpowiednich państw członkowskich konsumpcji za pośrednictwem bezpiecznej sieci komunikacyjnej.

Co niezwykle ważne, deklaracje VAT składane w systemie MOSS stanowią niejako uzupełnienie deklaracji VAT, którą podatnik składa w swoim państwie członkowskim w ramach krajowych obowiązków w zakresie VAT.

Mały punkt kompleksowej obsługi dostępny będzie dla podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej w UE (tzw. procedura unijna) oraz dla podatników niemających siedziby w UE (tzw. procedura nieunijna). System MOSS jest fakultatywny dla podatników. Decydując się na korzystanie z niego, podatnik musi jednak stosować go w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich konsumpcji.

Z systemu tego nie można zatem korzystać fakultatywnie w odniesieniu do poszczególnych państw członkowskich.

Osiągnięcie zakładanego celu w postaci umożliwienia korzystania z tych szczególnych procedur rozliczania podatku VAT wymaga dokonania stosownych zmian w ustawie o VAT. Polegają one przede wszystkim na dodaniu rozdziału 6a w dziale XII ustawy o VAT (tzw. procedura unijna) oraz modyfikacji istniejącego rozdziału 7 w dziale XII, tj. rozszerzenia i modyfikacji procedury dla podmiotów zagranicznych rozliczających VAT od usług elektronicznych świadczonych na rzecz niepodatników (tzw. procedura nieunijna).

Proponowane zmiany w art. 3 ustawy o VAT wiążą się z funkcjonowaniem specjalnych procedur rozliczania podatku VAT w państwach członkowskich UE. Przede wszystkim w dodawanym w ust. 3 tego artykułu pkt 3 ustanawia się Naczelnika Łódzkiego Urzędu Skarbowego jako organ właściwy dla podmiotów stosujących tzw. mały punkt kompleksowej obsługi, w przypadku gdy państwem członkowskim konsumpcji (miejszem świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz elektronicznych na rzecz osób niebędących podatnikami) jest Rzeczpospolita Polska. Naczelnik Łódzkiego Urzędu Skarbowego będzie odpowiadał zatem za pobór podatku VAT w związku z usługami, dla których miejscem świadczenia będzie Rzeczpospolita Polska (zgodnie z projektowanym art. 28k), oraz za kontrolę rozliczeń tego podatku. Pozostałe zmiany w art. 3 ustawy o VAT mają charakter techniczny (art. 3 ust. 3 pkt 2 – wprowadzenie skrótu – „naczelnik drugiego urzędu skarbowego”, art. 3 ust. 4 – użycie tego skrótu).

Rozwiązania szczegółowe

Dla zapewnienia jasności, o jakie usługi świadczone na rzecz podmiotów niebędących podatnikami w państwach członkowskich konsumpcji tych usług chodzi, proponuje się dodanie w słowniczku ustawowym wyjaśnienia pojęć usług telekomunikacyjnych oraz nadawczych – art. 2 pkt 25a i 25b ustawy o VAT. Pojęcie usług elektronicznych jest już zdefiniowane w ustawie o VAT – art. 2 pkt 26. Podobnie jak w przypadku tych ostatnich proponuje się odwołanie przy definiowaniu usług telekomunikacyjnych i nadawczych odpowiednio do art. 6a i 6b rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE

L 77 z 23.03.2011, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 282/2011” w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2015 r. W słowniczku ustawy o VAT proponuje się również dodać definicję pojęcia „państwa członkowskiego konsumpcji”. Jest to pojęcie wykorzystywane zarówno w obu projektowanych procedurach szczególnych (także w tytule procedury unijnej), jak i w projektowanych przepisach dotyczących właściwości miejscowej (w art. 3). Należy wskazać, że zgodnie z projektowanym art. 2 pkt 5a, państwem konsumpcji będzie to państwo członkowskie, w odniesieniu do którego zgodnie z art. 28k przyjmuje się, że na jego terytorium ma miejsce świadczenie usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub elektronicznych.

W art. 28k zawarto zmianę miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz usług elektronicznych na rzecz osób niebędących podatnikami. Polega ona na odejściu od określania tego miejsca na podstawie siedziby usługodawcy na rzecz miejsca, w którym usługobiorcy niebędący podatnikami posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu. Zmiana odpowiada regulacji art. 58 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą VAT”, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2015 r.

Należy zauważyć, że obecnie obowiązujące zasady określania miejsca świadczenia tych usług są zróżnicowane ze względu na status podmiotu świadczącego oraz rodzaj świadczonych usług.

Zgodnie z zasadą ogólną, określoną w art. 28c ustawy o VAT, w przypadku świadczenia usług na rzecz podmiotów niebędących podatnikami miejscem świadczenia usług jest, co do zasady, miejsce, w którym usługodawca posiada siedzibę działalności gospodarczej. Jednak od tej zasady w zakresie usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz świadczonych drogą elektroniczną na rzecz ostatecznych konsumentów przewidziano następujące wyjątki (art. 28k i art. 28l pkt 8–10 ustawy o VAT):

- 1) miejscem świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych i elektronicznych świadczonych na rzecz ostatecznych konsumentów (niepodatników) posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu poza terytorium UE – jest miejsce, gdzie konsumenci ci posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu;

- 2) miejscem świadczenia usług elektronicznych na rzecz ostatecznych konsumentów (niepodatników) posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu na terytorium UE, przez podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczą te usługi, poza terytorium Unii Europejskiej – jest miejsce, gdzie konsumenci ci posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

Zatem, biorąc pod uwagę wskazane wyżej wyjątki, opodatkowane zgodnie z zasadą ogólną są obecnie:

- a) usługi telekomunikacyjne oraz nadawcze świadczone na rzecz ostatecznych konsumentów posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu na terytorium UE, niezależnie od miejsca siedziby usługodawcy (z zastrzeżeniem art. 28m ustawy o VAT),
- b) usługi elektroniczne świadczone na rzecz ostatecznych konsumentów posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu na terytorium UE przez podatnika, który co do zasady posiada na terytorium UE siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy te usługi.

Zasady te ulegną zmianie od dnia 1 stycznia 2015 r. i niezależnie od statusu oraz miejsca siedziby działalności gospodarczej usługodawcy w przypadku świadczenia tych trzech kategorii usług na rzecz osób niebędących podatnikami miejscem ich świadczenia zawsze będzie miejsce, w którym taki konsument ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu. W konsekwencji zaproponowanej zmiany w art. 28k dostosowano przepis art. 28l, uchylając pkt 8–10 (i odpowiednio dostosowując przywołania w pkt 14 tego artykułu).

Ponadto, w związku ze skreśleniem art. 59b dyrektywy VAT (w myśl art. 5 pkt 4 dyrektywy 2008/8/WE), zgodnie z którym państwa członkowskie stosują art. 59a lit. b do usług telekomunikacyjnych oraz usług nadawczych, o których mowa w art. 59 lit. j akapit pierwszy, świadczonych na rzecz osób niebędących podatnikami, które mają siedzibę albo stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w państwie członkowskim, przez podatnika, który ma siedzibę działalności gospodarczej poza Wspólnotą lub ma tam stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy usługi, lub który, w przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca

prowadzenia działalności gospodarczej, ma stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu poza Wspólnotą – proponuje się uchylenie art. 28m, który wypełnia obecnie powyższą regulację dyrektywy VAT.

Zmiany w art. 89 ustawy o VAT stanowią implementację przepisów art. 368 i art. 369j dyrektywy 2008/8/WE. Przez dodanie pkt 4 w ust. 1 umożliwia się objęcie procedurą zwrotu VAT (na podstawie dyrektywy 2008/9/WE i dyrektywy 86/560/EWG) podatników/podmiotów zagranicznych zidentyfikowanych dla celów szczególnej procedury świadczących usługi telekomunikacyjne, nadawcze lub elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami VAT. Deklaracja VAT składana w małym punkcie kompleksowej obsługi nie może bowiem zawierać podatku naliczonego od wydatków na prowadzenie działalności w zakresie tych trzech kategorii usług, poniesionych w państwie konsumpcji. Wydatki takie należy zatem zgłosić zgodnie z istniejącym mechanizmem zwrotu VAT na podstawie ww. dyrektyw „zwrotowych”. Wprowadzenie nowego przepisu w ust. 1m i zaproponowana zmiana w obecnie funkcjonującym ust. 5 pkt 1 i 7 stanowią konsekwencję objęcia zwrotem VAT ww. usługodawców i dają podstawę ustawową do określenia przez Ministra Finansów, w drodze rozporządzenia, warunków, terminu i trybu takiego zwrotu oraz przypadków, gdy jest on należny.

Zmiany w art. 99 ust. 1 oraz art. 109 ust. 3 ustawy o VAT mają charakter dostosowujący, ponieważ procedury szczególne dla rozliczenia omawianych usług zawierają regulacje odnoszące się m.in. do terminu składania deklaracji oraz zasad prowadzenia ewidencji i jej przechowywania, co oznacza, że istnieje konieczność zawarcia w ww. przepisach stosownych zastrzeżeń do przepisów projektowanych procedur.

Aby nowe zasady określania miejsca świadczenia, o których mowa powyżej, nie oznaczały dla usługodawców znaczącego obciążenia administracyjnego związanego z koniecznością rejestracji w każdym państwie członkowskim, w którym siedzibę ma usługobiorca – ostateczny konsument, postanowiono wprowadzić uproszczony system rozliczania podatku VAT (MOSS), analogiczny do obecnie funkcjonującego w odniesieniu do usług elektronicznych świadczonych przez podmioty zagraniczne spoza UE. Odpowiednie procedury zostały przewidziane przepisami art. 358–369k dyrektywy VAT (art. 5 pkt 6–16 dyrektywy 2008/8/WE). Przy czym zasady systemu zostały określone w art. 358–369 dyrektywy VAT w odniesieniu do podatników – usługodawców nieposiadających siedziby na terytorium UE oraz w art. 358

i art. 369a–369k dyrektywy VAT w odniesieniu do podatników – usługodawców posiadających siedzibę na terytorium UE, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji.

Mając na uwadze powyższe, w projekcie ustawy zaproponowano:

- wprowadzenie procedury szczególnej dotyczącej usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych świadczonych przez podmioty mające siedzibę działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej, ale nieposiadające takiej siedziby w państwie członkowskim konsumpcji, na rzecz osób niebędących podatnikami, o których mowa w art. 28a – rozdział 6a w dziale XII ustawy o VAT (procedura unijna),
- zmianę/rozszerzenie obecnie obowiązującej w ustawie o VAT procedury szczególnej dotyczącej podmiotów zagranicznych świadczących na terytorium UE usługi elektroniczne osobom niepodlegającym opodatkowaniu (znajdującej się w rozdziale 7 działu XII ustawy o VAT – procedura nieunijna). Otrzymałaby ona nazwę: Procedura szczególna dotycząca usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych świadczonych przez podmioty zagraniczne na rzecz osób niebędących podatnikami, o których mowa w art. 28a.

Projektowane w ustawie o VAT przepisy wprowadzające ww. procedury szczególne należy traktować komplementarnie do przepisów rozporządzenia 282/2011 – czyli z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniem Rady (UE) nr 967/2012 z dnia 9 października 2012 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do procedur szczególnych dotyczących podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami (Dz. Urz. UE L 290 z 20.10.2012, str. 1), jak również rozporządzeniem Rady (UE) nr 1042/2013 z dnia 7 października 2013 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do miejsca świadczenia (Dz. Urz. UE L 284 z 26.10.2013, str. 1).

Przepisy obu projektowanych procedur szczególnych będą miały zastosowanie do usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub elektronicznych, dla których miejscem świadczenia jest miejsce określone zgodnie z art. 28k (art. 130a ust. 1 i art. 131 ust. 1). Pojęcie „państwa członkowskiego konsumpcji” dla obu procedur proponuje się zdefiniować jednolicie, wskazując, że jest to państwo, w odniesieniu do którego zgodnie z art. 28k przyjmuje się, że na jego terytorium ma miejsce świadczenie

ww. usług (definicja zawarta została w słowniczku ustawy w art. 2 pkt 5a). Podobnie w przypadku określenia pojęć „VAT” – przez które należy rozumieć podatek od towarów i usług oraz podatek od wartości dodanej (art. 130a ust. 2 pkt 1 i art. 131 ust. 2 pkt 1). W słowniczkach do obu tych procedur szczególnych wprowadzono ponadto definicję odpowiednio podatników i podmiotów zagranicznych (art. 130a ust. 2 pkt 2 i art. 131 ust. 2 pkt 2).

Zdefiniowano również pojęcie „procedury szczególnej rozliczania VAT” (art. 130a ust. 2 pkt 3 i art. 131 ust. 2 pkt 4). W przypadku tzw. procedury unijnej zaznaczono, że rozliczeniu w ramach tej procedury podlega podatek VAT należny z tytułu tych trzech kategorii usług państwu członkowskiemu, w którym podatnik nie posiada siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej. Natomiast przez „procedurę szczególną rozliczania VAT” na potrzeby procedury nieunijnej rozumieć się będzie rozliczenie VAT należnego z tytułu tych usług państwu członkowskiemu konsumpcji za pośrednictwem państwa członkowskiego identyfikacji.

Z procedury unijnej zawartej w dodawanym rozdziale 6a działu XII ustawy o VAT mogą skorzystać podatnicy świadczący usługi telekomunikacyjne, nadawcze lub elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami, mających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w państwie członkowskim konsumpcji (art. 130b ust. 1). Podatnicy, w projektowanym art. 130a ust. 2 pkt 2, zostali zdefiniowani jako podmioty, które posiadają siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej.

Zgłoszenie do państwa członkowskiego identyfikacji składa się drogą elektroniczną w państwie członkowskim, w którym podatnik posiada siedzibę działalności gospodarczej (art. 130b ust. 1 pkt 1) lub, jeżeli nie posiada takiej siedziby na terytorium Unii Europejskiej – w państwie członkowskim, w którym posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej (art. 130b ust. 1 pkt 2). W przypadku gdy podatnik nie posiada siedziby działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej, ale posiada więcej niż jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej, zgłoszenie informujące o zamiarze skorzystania z procedury szczególnej VAT może zostać złożone w państwie członkowskim, w którym znajduje się stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej podatnika i które podatnik wybrał w celu jego przedłożenia (art. 130b ust. 1 pkt 3). W tym ostatnim przypadku decyzja podatnika o wyborze państwa

członkowskiego identyfikacji nie może zostać zmieniona przez dwa lata, licząc od końca roku, w którym rozpoczął on korzystanie z procedury szczególnej rozliczania VAT (art. 130b ust. 3).

Przez państwo członkowskie identyfikacji na potrzeby procedury unijnej należy zatem rozumieć państwo członkowskie, w którym podatnik złożył zgłoszenie informujące o zamiarze skorzystania z procedury szczególnej rozliczania VAT (art. 130b ust. 2).

W projektowanym art. 130b ust. 4 proponuje się, aby właściwym organem w sprawach rejestracji (prowadzenia rejestru) podatników w zakresie funkcjonowania przedmiotowej procedury szczególnej był Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, który dokonuje identyfikacji i potwierdza zgłoszenie podatnika do procedury unijnej z wykorzystaniem numeru identyfikacyjnego, pod którym podatnik jest już zidentyfikowany na potrzeby podatku VAT (art. 130b ust. 5). W przeciwnym razie Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście wydaje postanowienie, na które służy zażalenie, o odmowie przyjęcia zgłoszenia, tzn. w przypadku gdy podatnik nie spełnia warunków niezbędnych do korzystania z niniejszej procedury szczególnej. Podatnik jest powiadamiany o wydaniu postanowienia również za pomocą środków komunikacji elektronicznej (art. 130b ust. 6).

Aby rejestr ten był prowadzony w sposób aktualny i rzetelny, w myśl art. 130b ust. 7, podatnik będzie miał obowiązek drogą elektroniczną zawiadomić Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście (nie później niż 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniała okoliczność wymagająca takiego zawiadomienia – termin ten wynika z art. 57h rozporządzenia 282/2011) o:

- 1) wszelkich zmianach danych objętych zgłoszeniem rejestracyjnym, z wyjątkiem tych, o których podatnik powiadomił już naczelnika urzędu skarbowego w zgłoszeniu aktualizacyjnym, o którym mowa w art. 96 ust. 12 ustawy o VAT, lub w odniesieniu do których podatnik dokonał aktualizacji na podstawie ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników;
- 2) wszelkich zmianach działalności objętej procedurą szczególną rozliczania VAT, w wyniku których nie spełnienia warunków niezbędnych do jej stosowania;
- 3) zaprzestaniu świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub elektronicznych.

Należy wskazać, że głównie na podstawie tych informacji naczelnik urzędu skarbowego będzie mógł podejmować kroki w celu wygaśnięcia identyfikacji danego podatnika na potrzeby przedmiotowej procedury szczególnej. Przypadki, w jakich Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście wyda postanowienie (na które służy zażalenie) o wygaśnięciu tej identyfikacji, zostały wymienione w projektowanym art. 130b ust. 8. O fakcie wydania postanowienia podatnicy powiadamiani są elektronicznie.

Wyrejestrowanie nastąpi każdorazowo w przypadku:

- zaprzestania świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych i elektronicznych, o którym podatnik powiadomi organ,
- braku świadczenia tych usług przez okres 8 kolejnych kwartałów, mimo niepowiadomienia organu,
- udokumentowanych bezskutecznych prób nawiązania kontaktu z podatnikiem lub jego pełnomocnikiem lub też w przypadku gdy stwierdzone zostanie nieistnienie podatnika w wyniku podjętych czynności sprawdzających,
- niespełniania warunków niezbędnych do korzystania z procedury unijnej,
- systematycznego nieprzestrzegania zasad dotyczących szczególnej procedury rozliczania VAT.

Wskazanie, że organ wykreśli podatnika, gdy okaże się, że podmiot nie istnieje albo że mimo podjętych, udokumentowanych prób nie jest możliwe skontaktowanie się z nim, jest podobne do rozwiązania obowiązującego w przypadku wyrejestrowywania z urzędu podatników na podstawie art. 96 ust. 9 ustawy o VAT.

Proponowany art. 130c ust. 1–5 dotyczy obowiązków sprawozdawczych podatnika korzystającego z procedury unijnej. Zgodnie z art. 130c ust. 1 podatnicy mają obowiązek składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej do Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście.

W art. 130c ust. 2 ustala się kwartalny okres rozliczeniowy, wskazując termin złożenia deklaracji do 20. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym kwartale (deklaracje te składa się również w przypadku, gdy w danym okresie rozliczeniowym podatnik nie świadczył usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub elektronicznych rozliczanych w ramach niniejszej procedury szczególnej – tzw. „deklaracje zerowe”). Zgodnie z projektowanym art. 130c ust. 3 na ww. termin złożenia deklaracji nie będą miały wpływu dni ustawowo wolne od pracy (wynika to z art. 369f dyrektywy VAT

w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2015 r., zgodnie z którym deklarację VAT składa się w terminie 20 dni od upływu okresu rozliczeniowego objętego daną deklaracją).

Deklaracja VAT na potrzeby tej procedury szczególnej, w myśl art. 130c ust. 4 powinna zawierać numer identyfikacyjny, pod którym podatnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku VAT oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny: całkowitą wartość wykonanych w danym okresie rozliczeniowym usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz elektronicznych, pomniejszoną o VAT, całkowitą kwotę podatku należnego przypadającą na ww. usługi wraz z jej podziałem na kwoty odpowiadające poszczególnym stawkom VAT. W deklaracji wykazuje się również obowiązujące dla tych usług stawki VAT oraz całkowitą kwotę należnego podatku VAT. Projektowany art. 130c ust. 5 wymaga przedstawienia w deklaracji VAT dodatkowych informacji w związku z posiadaniem innych stałych miejsc prowadzenia działalności gospodarczej poza państwem członkowskim identyfikacji (tj. w innych państwach członkowskich), z których podatnik świadczył również przedmiotowe usługi, tj. danych dotyczących wartości usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz elektronicznych dla każdego państwa członkowskiego, w którym ten podatnik ma takie miejsce, wraz z podziałem na poszczególne państwa członkowskie konsumpcji, oraz numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku albo w przypadku jego braku jakiegokolwiek numer, za pomocą którego ten podatnik jest zidentyfikowany w państwie członkowskim, w którym ma takie miejsce.

W proponowanym art. 130c ust. 6–8 regulowane są kwestie płatności podatku. W związku z tym, iż należy spodziewać się, że płatności z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz elektronicznych (od nabywców z innych państw członkowskich UE) dokonywane będą w euro, proponuje się, aby kwoty w deklaracji VAT, jak i rozliczenia podatku były również wyrażane/realizowane w tej walucie (art. 130c ust. 6 i 8).

W sytuacji gdyby konsumenci dokonywali płatności z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub elektronicznych w innych walutach niż euro, zgodnie z proponowanym art. 130c ust. 7, do ich przeliczenia na euro należałoby zastosować kurs wymiany opublikowany przez Europejski Bank Centralny w ostatnim dniu danego okresu rozliczeniowego (tj. ostatni dzień kwartału) albo – jeżeli nie

zostanie opublikowany w tym dniu – kurs wymiany opublikowany następnego dnia.

Proponowany art. 130d dotyczy kwestii prowadzenia ewidencji. Obowiązek jej prowadzenia będzie wynikał z art. 130d ust. 1. Zgodnie z tym przepisem ewidencja ta będzie musiała spełniać wymogi wyraźnie sprecyzowane w art. 63c rozporządzenia 282/2011 w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2015 r. Ewidencja ta będzie musiała zawierać:

- a) oznaczenie państwa członkowskiego konsumpcji, na rzecz którego świadczona jest usługa,
- b) rodzaj świadczonej usługi,
- c) datę świadczenia usługi,
- d) podstawę opodatkowania ze wskazaniem użytej waluty,
- e) wszelkie dalsze kwoty podwyższające lub obniżające podstawę opodatkowania,
- f) zastosowaną stawkę VAT,
- g) kwotę należnego VAT ze wskazaniem użytej waluty,
- h) datę i kwotę otrzymanych płatności,
- i) wszelkie płatności zaliczkowe otrzymane przed świadczeniem usługi,
- j) w przypadku gdy wystawiono fakturę – informacje zawarte na fakturze,
- k) nazwisko/nazwę usługobiorcy, jeżeli są znane podatnikowi,
- l) informacje wykorzystywane do określenia miejsca, w którym usługobiorca ma siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania, lub zwykłe miejsce pobytu.

W proponowanym art. 130d ust. 2 i 3 reguluje się sposób udostępniania i przechowywania ewidencji przez podatnika. Art. 130d ust. 2 wskazuje, że ewidencja ta powinna być udostępniona przez podatnika drogą elektroniczną na każde żądanie państwa członkowskiego identyfikacji oraz państwa członkowskiego konsumpcji. Zgodnie z proponowanym art. 130d ust. 3 powinna być ona przechowywana przez okres 10 lat od zakończenia roku, w którym dokonano świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub elektronicznych. Jest to okres zasadniczo dłuższy niż określony w art. 112 ustawy o VAT, zgodnie z którym podatnicy są obowiązani przechowywać ewidencje prowadzone dla celów rozliczania podatku oraz wszystkie dokumenty, w szczególności faktury, związane z tym rozliczaniem do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Należy wskazać, że 10-letni okres dla ewidencji MOSS wynika bezpośrednio z przepisów implementowanej dyrektywy VAT w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia

2015 r. (art. 369 ust. 2 dla procedury nieunijnej oraz z art. 369k ust. 2 dla procedury unijnej)). Wymóg ten obowiązuje zatem wszystkie podmioty, które na terenie UE zgłoszą chęć rozliczania podatku VAT przez mały punkt kompleksowej obsługi.

W zakresie procedury nieunijnej projekt ustawy przewiduje zmiany w obrębie obecnie obowiązującej procedury dotyczącej podmiotów zagranicznych świadczących na terytorium Unii Europejskiej usługi elektroniczne osobom niepodlegającym opodatkowaniu. Procedura ta od dnia 1 stycznia 2015 r. ulega zgodnie z projektowanymi przepisami (implementującymi art. 5 pkt 6–14 dyrektywy 2008/8/WE) rozszerzeniu i obejmuje swoim zakresem – oprócz usług elektronicznych – usługi telekomunikacyjne oraz nadawcze. Zatem, w związku z ww. rozszerzeniem, należy uzupełnić o te kategorie usług dotychczasowe przepisy w tytule rozdziału 7 działu XII w art. 131 ust. 2 pkt 4, art. 132 ust. 1, 5 i 7, art. 133 ust. 4 i 6 oraz w art. 134 ust. 3 ustawy o VAT.

W art. 131 pkt 3 ustawy o VAT proponuje się uchylenie definicji „osób niepodlegających opodatkowaniu, przez które rozumie się osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne niebędące podatnikami VAT. W miejsce tego pojęcia proponuje się w przepisach przedmiotowej procedury odniesienie wprost do „osób niebędących podatnikami, o których mowa w art. 28a”. Zmiana ta została odzwierciedlona w projektowanym art. 132 ust. 1 ustawy o VAT. Należy zaznaczyć, że definicja pojęcia „podmioty zagraniczne” nie ulega zmianie i tak jak dotychczas będzie oznaczała „osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nieposiadające siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium UE, wykonujące czynności podlegające opodatkowaniu VAT na terytorium UE, które nie zarejestrowały swojej działalności gospodarczej na terytorium UE i wobec których nie powstaje wymóg identyfikacji na potrzeby VAT na terytorium państwa członkowskiego”.

W art. 132 ust. 4 zaproponowano wykreślenie odniesienia do „aplikacji informatycznej udostępnionej w Biuletynie Informacji Publicznej”. Na potrzeby procedur szczególnych dotyczących usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz elektronicznych nie będzie bowiem funkcjonowała aplikacja informatyczna (tj. taka, która obecnie funkcjonuje w odniesieniu do usług elektronicznych). W celu sformalizowania kontaktu podatnika z organem podatkowym opracowane zostaną

natomiast interaktywne formularze: zgłoszenia informującego o zamiarze skorzystania z procedur szczególnych dotyczących usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz elektronicznych oraz deklaracji VAT. W przypadku natomiast, gdy podatnik nie kwalifikuje się do korzystania z procedury nieunijnej, Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście wydaje postanowienie, na które służy zażalenie, o odmowie przyjęcia ww. zgłoszenia (zgodnie z proponowanym art. 132 ust. 5a). Podmiot zagraniczny będzie powiadamiany o wydaniu takiego postanowienia również za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Proponowany art. 132 ust. 6 ustawy o VAT określa sytuacje, w których podatnik korzystający z procedury nieunijnej ma obowiązek zawiadomić Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście o wszelkich zmianach dotyczących danych czy też działalności w związku z tą procedurą. Katalog tych sytuacji zarówno dla procedury unijnej, jak i nieunijnej został ujednolicony. Należy wskazać, że pozostawienie przepisu art. 132 ust. 6 w obecnie obowiązującym brzmieniu stałoby w sprzeczności z treścią art. 57h rozporządzenia 282/2011 zarówno w odniesieniu do zakresu informacji, jak i terminu, w którym podatnik powinien te dane przekazać. Mając na uwadze przepisy ww. rozporządzenia 282/2011 w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2015 r., proponuje się również zmiany w pkt 2–4 w ust. 7 art. 132 ustawy o VAT.

Jednocześnie po raz kolejny należy zauważyć, że rozporządzenie unijne, które stosuje się wprost, wyszczególnia przypadki pozwalające stwierdzić, kiedy podatnik zaprzestał wykonywania czynności objętych przedmiotową procedurą szczególną (zgodnie z art. 58a rozporządzenia 282/2011, może tak być w przypadku, gdy przez okres ośmiu kolejnych kwartałów kalendarzowych podmiot nie świadczył usług objętych tą procedurą w żadnym państwie członkowskim konsumpcji), oraz wyjaśnia pojęcie „systematycznego nieprzestrzegania zasad”, o którym mowa w proponowanym pkt 4. Zgodnie z art. 58b rozporządzenia 282/2011 (w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2015 r.) są to przypadki, gdy:

- 1) państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do podatnika (zgodnie z art. 60a rozporządzenia 282/2011) ponaglenie dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających kwartałów kalendarzowych, a w terminie dziesięciu dni od wysłania ponaglenia podatnik nie złożył deklaracji VAT za każdy z tych kwartałów kalendarzowych;

- 2) państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do podatnika (zgodnie z art. 63a rozporządzenia 282/2011) ponaglenie dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających kwartałów kalendarzowych, a podatnik nie zapłacił pełnej wykazanej kwoty VAT za każdy z tych kwartałów kalendarzowych w terminie dziesięciu dni po wysłaniu ponaglenia, z wyjątkiem przypadków, gdy pozostała niezapłacona kwota nie przekracza 100 euro za każdy z kwartałów kalendarzowych;
- 3) po zwróceniu się przez państwo członkowskie identyfikacji lub państwo członkowskie konsumpcji o udostępnienie drogą elektroniczną ewidencji (o której mowa w art. 369 i art. 369k dyrektywy VAT) oraz miesiąc po kolejnym ponagleniu przez państwo członkowskie identyfikacji podatnik nie udostępnił drogą elektroniczną tej ewidencji.

W celu wygaśnięcia identyfikacji danego podmiotu na potrzeby procedury nieunijnej, w przypadkach, o których mowa w art. 132 ust. 7, Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście wyda postanowienie, na które służy zażalenie. Podmiot zagraniczny zostanie powiadomiony o wydaniu postanowienia również za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Przesłanki do takiego wyrejestrowania/wykluczenia w przypadku procedury nieunijnej są zasadniczo zbieżne z tymi, które determinują wyrejestrowanie z procedury unijnej. Pominięto jedynie przypadek, gdy w wyniku czynności sprawdzających okaże się, że podatnik nie istnieje. Byłoby to bowiem zbyt trudne do zweryfikowania przez organ w stosunku do podmiotów zagranicznych, których siedziby znajdują się na terytorium państw trzecich. Proponowane w art. 133 zmiany wynikają z rozszerzenia procedury o usługi telekomunikacyjne i nadawcze oraz z dostosowania pojęć do tych zdefiniowanych na potrzeby procedury nieunijnej. Ponadto, zgodnie z projektowanym art. 133 ust. 3, wskazano, że na termin złożenia deklaracji nie będą miały wpływu dni ustawowo wolne od pracy (zgodnie z art. 364 dyrektywy VAT w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2015 r.). Również podobnie jak w przypadku procedury unijnej proponuje się, aby kwoty w deklaracji VAT, jak i płatności podatku były wyrażane/dokonywane w euro (art. 133 ust. 5 i 8). Analogicznie w sytuacji gdy płatności z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub elektronicznych konsumenci dokonywaliby w innych walutach niż euro, zgodnie z proponowanym art. 133 ust. 6, należy do ich przeliczenia na euro zastosować kurs

wymiany opublikowany przez Europejski Bank Centralny w ostatnim dniu danego okresu rozliczeniowego (ostatni dzień kwartału) albo – jeżeli nie zostanie opublikowany w tym dniu – kurs wymiany opublikowany następnego dnia. W wyniku połączenia regulacji znajdujących się obecnie w ust. 6 i 7 w art. 133 ustawy o VAT (i zawarcia ich w projektowanym ust. 6) zaproponowano uchylenie ust. 7 w art. 133. Zmiana w art. 134 – oprócz zmian wynikających z konieczności uwzględnienia usług telekomunikacyjnych i nadawczych – ma związek z dokładnym wyjaśnieniem w przepisach wykonawczych do dyrektywy VAT pojęcia „wystarczająco szczegółowej ewidencji umożliwiającej organom podatkowym państwa członkowskiego konsumpcji sprawdzenie prawidłowości deklaracji VAT” (art. 63c rozporządzenia 282/2011). Wymogi dla tej ewidencji są identyczne jak opisane w części dotyczącej procedury unijnej.

Pozostałe zmiany

W związku z projektowanymi procedurami szczególnymi dotyczącymi uproszczonego rozliczania podatku VAT dla usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz elektronicznych proponuje się wprowadzenie zmian do ustawy – Ordynacja podatkowa (art. 2 projektu).

Proponowana zmiana § 5 w art. 12 ustawy – Ordynacja podatkowa (przez dodanie zastrzeżenia wyłączającego spod generalnej regulacji z § 5 przypadki, o których mowa w art. 130c ust. 3 oraz art. 133 ust. 3 ustawy o VAT) wynika z obowiązku podatnika zarejestrowanego na potrzeby wprowadzanych procedur szczególnych dotyczących usług telekomunikacyjnych, nadawczych i elektronicznych do złożenia drogą elektroniczną deklaracji VAT w nieprzekraczalnym terminie do 20. dnia miesiąca od zakończenia okresu rozliczeniowego. W związku z tym, że termin na złożenie tej deklaracji nie ulega zmianie, nawet wtedy gdy przypadnie on na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, konieczne było dodanie w § 5 w art. 12 ustawy – Ordynacja podatkowa ww. zastrzeżenia.

Proponowane zmiany art. 81 ustawy – Ordynacja podatkowa wynikają z faktu, iż projektowane procedury szczególne rozliczania podatku VAT nie przewidują konieczności składania uzasadnienia przyczyn korekty wraz z korektą deklaracji VAT.

Natomiast zmiany w art. 86 ustawy – Ordynacja podatkowa wyłączające zasadę ogólną przechowywania przez podatnika ksiąg i związanych z ich prowadzeniem dokumentów do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego, tj. przez okres

5 lat, związane są z projektowanymi przepisami art. 130d ust. 3 oraz art. 134 ust. 3 ustawy o VAT określającymi okres przechowywania ewidencji prowadzonej na potrzeby procedur szczególnych przez okres 10 lat od zakończenia roku, w którym dokonano świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub elektronicznych. Projektowane procedury szczególne na potrzeby rozliczania VAT wymagają także wprowadzenia rozwiązań szczególnych w zakresie pełnomocnictw. Polegać one będą na braku obowiązku wskazywania krajowego identyfikatora podatkowego i krajowego adresu do doręczeń przez pełnomocników mających miejsce zamieszkania za granicą. Pełnomocnicy działający w wymienionych sprawach powinni mieć obowiązek wskazania innego identyfikatora i obowiązek podania adresu elektronicznego. Regulacja ta została zawarta w projektowanym art. 137 § 1b ustawy – Ordynacja podatkowa.

Przepisy przejściowe

Projekt zawiera również przepisy przejściowe, w których umożliwia się podatnikom (którzy będą mogli skorzystać z projektowanej tzw. procedury unijnej; art. 3 projektu) oraz podmiotom zagranicznym świadczącym usługi telekomunikacyjne i nadawcze (które będą mogły skorzystać od dnia 1 stycznia 2015 r. z projektowanej tzw. procedury nieunijnej; art. 4 projektu) przekazanie za pomocą środków komunikacji elektronicznej Naczelnikowi Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w ostatnim kwartale 2014 r. zgłoszenia do procedur szczególnych rozliczania VAT, czyli jeszcze przed zmianą zasad ustalania miejsca świadczenia tych usług. W związku z tym, że regulacje dotyczące procedur szczególnych będą obowiązywały od dnia 1 stycznia 2015 r., na potrzeby przepisów przejściowych wprowadzono wyjaśnienia, o jakie usługi telekomunikacyjne i nadawcze chodzi. Takiej potrzeby nie było w przypadku usług elektronicznych, które już obecnie są definiowane w art. 2 pkt 26 ustawy o VAT, a zakres ich opodatkowania po dniu 1 stycznia 2015 r. nie ulega zmianom. W zakresie art. 7 ww. rozporządzenia definiującego usługi elektroniczne dokonywane są jedynie – rozporządzeniem Rady (UE) nr 1042/2013 z dnia 7 października 2013 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do miejsca świadczenia (Dz. Urz. UE L 284 z 26.10.2013, str. 1) – zmiany o charakterze technicznym, przede wszystkim w związku z wprowadzaną od nowego roku definicją usług telekomunikacyjnych. Czynności obecnie wyłączone z definicji usług elektronicznych, tj. usługi telefoniczne z elementami wideo, znane też pod nazwą usług

wideofonicznych, dostęp do Internetu i stron World Wide Web oraz usługi telefoniczne świadczone przez Internet – od 2015 r. zostaną wskazane w definicji usług telekomunikacyjnych (w dodawanym ww. rozporządzeniu art. 6a).

Przepisy przejściowe weszłyby w życie z dniem 1 października 2014 r., przez co uniknięto by sytuacji, w której duża liczba podmiotów rejestruje się w MOSS w pierwszym dniu obowiązywania nowych przepisów, tj. z początkiem stycznia 2015 r. Przy czym nie dotyczyłoby to podmiotów zagranicznych, o których mowa w art. 131 pkt 2 ustawy o VAT, świadczących usługi elektroniczne dla konsumentów unijnych (niepodatników), którzy już obecnie mogą rejestrować się do istniejącej procedury szczególnej rozliczania VAT od tych usług, a co za tym idzie, w ich przypadku następowałaby kontynuacja ich rozliczania w procedurze nieunijnej od 2015 r. Podmioty obsługiwane obecnie w procedurze szczególnej dotyczącej usług elektronicznych od 2015 r. będą przeniesione do systemu MOSS automatycznie i będą obsługiwane w ramach tzw. procedury nieunijnej (art. 5 projektu).

Co istotne w przepisach przejściowych art. 3 i art. 4 projektu wskazano, jakie dane powinny być zamieszczone w zgłoszeniu, i określono, w jaki sposób Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście przed dniem 1 stycznia 2015 r. potwierdza to zgłoszenie lub, w przypadku niespełnienia warunków niezbędnych do skorzystania z danej procedury szczególnej, wydaje postanowienie w sprawie odmowy przyjęcia zgłoszenia, na które służy zażalenie.

Gdyby podmiot z jakichś względów wycofał się z zamiaru korzystania z systemu MOSS od 2015 r. lub nastąpiłaby zmiana w jego danych lub działalności wymagająca aktualizacji zgłoszenia, powinien on niezwłocznie powiadomić o tym Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego. Projektowane przepisy w tym zakresie przewidują zatem możliwość zrezygnowania przez ww. podmioty ze stosowania procedury szczególnej od dnia 1 stycznia 2015 r. w Polsce (np. umożliwiając jeszcze przed rozpoczęciem 2015 r. ewentualną zmianę państwa członkowskiego identyfikacji). W sytuacji gdy Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście zostanie poinformowany o zmianach działalności gospodarczej, w wyniku których podmiot nie będzie spełniał już warunków niezbędnych do stosowania danej procedury lub zrezygnuje z jej stosowania, wyda postanowienie, na które służy zażalenie, o wygaśnięciu identyfikacji na potrzeby procedury szczególnej.

Art. 6 stanowi natomiast o wejściu w życie projektowanych przepisów zasadniczo z dniem 1 stycznia 2015 r., z wyjątkiem:

- 1) przepisu o wyłączeniu z terytorium UE francuskich terytoriów, o których mowa w traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (projektowana zmiana art. 2 pkt 3 lit. b ustawy o VAT), którego stosowanie określono na dzień 1 stycznia 2014 r. – zgodnie z dyrektywą Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r., oraz
- 2) przepisów umożliwiających zgłoszenie danych do rejestracji do procedury szczególnej MOSS, których wejście w życie określono na dzień 1 października 2014 r.

Wejście w życie art. 2 pkt 3 lit. b ustawy o VAT w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą z dniem 1 stycznia 2014 r. nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego, ponieważ rozwiązania wprowadzane ww. przepisem mają charakter neutralny i doprecyzowujący.

Ustawa nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Ordynacja podatkowa Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Cichoń Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Anna Cyrańska Zastępca Dyrektora Departamentu Podatku od Towarów i Usług, tel. 22 694-36-21, email: sekretariat.pt@mofnet.gov.pl	Data sporządzenia 5.06.2014 Źródło: Prawo UE Nr w wykazie prac UC-119
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), dalej „ustawa o VAT”, w związku z implementacją do polskiego porządku prawnego przepisów unijnych dotyczących:

- zmiany od 1 stycznia 2015 r. miejsca świadczenia w odniesieniu do usług telekomunikacyjnych, nadawczych radiowych i telewizyjnych oraz świadczonych drogą elektroniczną na rzecz osób niebędących podatnikami oraz wprowadzenia szczególnej procedury upraszczającej system rozliczania podatku VAT (tzw. mini one-stop-shop); implementowany zostanie art. 5 dyrektywy Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług;
- doprecyzowania zakresu terytoriów, które na potrzeby przepisów ustawy o VAT uważa się za terytorium Unii Europejskiej (w związku ze zmianą statusu Majotty, która będzie posiadała status regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) – implementacja dyrektywy Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

- Wprowadzenie szczególnej procedury upraszczającej system rozliczania podatku VAT (tzw. mini one-stop-shop), dzięki której zmiana miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz elektronicznych nie będzie wiązała się dla podatników z koniecznością rejestracji na potrzeby podatku VAT w każdym państwie członkowskim konsumpcji (zmiana miejsca świadczenia bez wprowadzenia uproszczonego systemu rozliczania podatku VAT stanowiłaby znaczące obciążenie administracyjne dla usługodawców).
- Zmiana doprecyzująca w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty, wyłączająca te terytoria z zakresu stosowania unijnych przepisów o VAT.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Implementowane przepisy dyrektyw mają być jednolicie wprowadzone we wszystkich państwach członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy podatku od towarów i usług, tzw. podatnicy VAT czynni	Ok. 63 tys. podatników VAT czynnych świadczących usługi telekomunikacyjne, nadawcze lub elektroniczne ¹⁾ .	Hurtownie danych SPR/VAT wg stanu na dzień 18.02.2014 r.	Wprowadzenie szczególnej procedury upraszczającej system rozliczania podatku VAT w związku ze zmianą miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz elektronicznych na rzecz ostatecznych konsumentów nie będzie powodowało konieczności rejestracji podatników na potrzeby podatku VAT

			w każdym państwie członkowskim konsumpcji. Podmioty te będą musiały dostosować jednak swoje systemy do nowych zasad rozliczania tego podatku.
--	--	--	---

¹⁾W szacunku uwzględniono podatników, którzy wykazali jako podstawowy rodzaj działalności: grupę 92.2, 64.2 i dział 72 PKD z 2004 r. oraz dział 60, 61, 62 i 63 PKD z 2007 r. zakładając, że wszyscy ci podatnicy świadczą ww. usługi na rzecz konsumentów.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Pismem z dnia **16 kwietnia 2014 r.** projekt ustawy, równoległe z uzgodnieniami zewnętrznymi, został poddany konsultacjom publicznym z takimi podmiotami i organizacjami społecznymi jak m.in.: Business Centre Club, Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Izba Wydawców Prasy, Konfederacja LEWIATAN, Krajowa Izba Biegłych Rewidentów, Krajowa Izba Gospodarcza, Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji, Krajowa Rada Doradców Podatkowych, Krajowa Rada Radców Prawnych, Krajowa Rada Spółdzielcza, Poczta Polska S.A., Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Polska Izba Książki, Polska Izba Ubezpieczeń, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji, Polska Rada Biznesu, Porozumienie Zielonogórskie Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Naczelna Rada Adwokacka, Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług, Rada Krajowa Federacji Konsumentów, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Stowarzyszenie Kupców i Przedsiębiorców Polskich „Razem”, Zrzeszenie Prawników Polskich, Związek Przedsiębiorców i Pracodawców. Termin do składania uwag został wyznaczony do **dnia 2 maja 2014 r.**

W ramach konsultacji społecznych uwagi zgłosiły następujące podmioty: Izba Wydawców Prasy, Konfederacja LEWIATAN, Poczta Polska S.A.

Uwagi te dotyczyły kwestii merytorycznych (takich jak propozycja wprowadzenia krótszego okresu przechowywania ewidencji do celów MOSS, przyjęcia przykładowych rozwiązań mających na celu identyfikację nabywcy usług, zmiany terminu składania deklaracji VAT, zmiany konstrukcji art. 17 ust. 1 pkt 14 ustawy o podatku od towarów i usług, zmiany w zakresie brzmienia art. 12 § 6 pkt 2 ustawy – Ordynacja podatkowa), jak również kwestii legislacyjnych bądź formalnych/redakcyjnych (takich jak zawarcie w projekcie ustawy bezpośrednich odwołań do rozporządzenia unijnego 282/2011, uzupełnienia OSR o wskazanie konieczności stworzenia przez operatorów nowego systemu rozliczania usług i ich raportowania).

Uwagi w zakresie uzupełnienia OSR oraz proponowane zmiany redakcyjne zostały uwzględnione. Pozostałych uwag – jako nieznajdujących uzasadnienia w przepisach unijnych bądź nie dotyczących projektowanego aktu prawnego – nie uwzględniono.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem w trybie ww. ustawy.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	2,75	3,0	3,0	3,0	3,0	3,0	3,0	3,0	3,0	3,0	
budżet państwa	0	2,75	3,0	3,0	3,0	3,0	3,0	3,0	3,0	3,0	3,0	
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Wydatki ogółem	-0,33	-0,97	-0,97	-0,97	-0,97	-0,97	-0,97	-0,97	-0,97	-0,97	-0,97	
budżet państwa	-0,33	-0,97	-0,97	-0,97	-0,97	-0,97	-0,97	-0,97	-0,97	-0,97	-0,97	
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Saldo ogółem	-0,33	1,78	2,03	2,03	2,03	2,03	2,03	2,03	2,03	2,03	2,03	
budżet państwa	-0,33	1,78	2,03	2,03	2,03	2,03	2,03	2,03	2,03	2,03	2,03	
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Źródła finansowania	Budżet państwa											

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Skutki budżetowe zmiany określania miejsca świadczenia w odniesieniu do usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz elektronicznych na rzecz ostatecznych konsumentów są trudne do oszacowania. Wynika to z faktu, że zmiana dotyczy bardzo szczegółowego katalogu usług zdefiniowanych wyłącznie na potrzeby przepisów o podatku VAT i kierowanych wyłącznie do konsumentów ostatecznych. Brak jest danych, które pozwoliłyby na przeprowadzenie wiarygodnych szacunków na wymaganym poziomie szczegółowości. Dostępne dane z bilansu płatniczego za rok 2012 dotyczące międzynarodowego handlu usługami pomiędzy Polską a krajami UE nie w pełni odpowiadają proponowanym rozwiązaniom. Jednakże opierając się na tych danych oraz zakładając, że 10% ww. usług świadczona jest tylko na rzecz konsumentów, oszacowano, że dodatnie skutki budżetowe z wprowadzenia tej regulacji wyniosą ok. 3 mln zł²⁾. Należy liczyć się jednak z wydatkami związanymi z wprowadzeniem i utrzymaniem systemu mini one-stop-shop, który będzie obsługiwany przez dwa urzędy skarbowe – Drugi Urząd Skarbowy Warszawa-Śródmieście oraz Łódzki Urząd Skarbowy. Po stronie kosztowej zidentyfikowano konieczność zapewnienia, w celu realizacji tych nowych zadań, 15 dodatkowych etatów, zabezpieczenia kosztów obsługi rachunku walutowego i certyfikatów, wycenionych łącznie na 970,5 tys. zł rocznie, jak również koszt wyposażenia stanowisk pracy – 90 tys. zł (koszt jednorazowy). Koszty obsługi tych nowych zadań przez te urzędy zostaną uwzględnione w ramach rekonstrukcji wydatków na administrację i nie będą powodowały wzrostu wydatków. ²⁾ W szacunku nie zostały uwzględnione usługi telekomunikacyjne, gdyż ww. usługi nie są co do zasady świadczone na rzecz konsumentów niebędących rezydentami w danym kraju. Powyższa informacja została uzyskana od przedstawicieli firm telekomunikacyjnych. Mając na uwadze powyższe również założono, że usługi nadawcze nie są świadczone na rzecz ostatecznych konsumentów.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	Regulacja nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki, gdyż ma charakter powszechny. Jednakże wpłynie na funkcjonowanie przedsiębiorstw świadczących usługi telekomunikacyjne, nadawcze lub elektroniczne na rzecz ostatecznych konsumentów. Podmioty te będą musiały dostosować swoje systemy do nowej procedury rozliczania podatku od towarów i usług.						
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Trudno ocenić wprowadzane zmiany, wykorzystując powyższe pola. Należy wskazać, że wprowadzenie szczególnej procedury upraszczającej system rozliczania podatku VAT (tzw. mini one-stop-shop) bez wątpienia prowadzi do istotnego zmniejszenia obciążeń administracyjnych. Gdyby procedura ta nie została wprowadzona, zmiana miejsca świadczenia dla usług telekomunikacyjnych, nadawczych i elektronicznych (która również jest wprowadzana projektowanym aktem) wiązałaby się dla podatników z koniecznością rejestracji na potrzeby podatku VAT w każdym państwie członkowskim konsumpcji (w miejscu zamieszkania usługobiorcy, który nie posiada statusu podatnika).		
9. Wpływ na rynek pracy		
Charakter proponowanych zmian nie powinien wpływać na zmianę układu funkcjonowania rynku pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Charakter proponowanych zmian nie będzie miał wpływu na pozostałe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że wykonanie przepisów nastąpi z dniem 1 stycznia 2015 r., z wyjątkiem przepisów dotyczących implementacji dyrektywy Rady 2013/61/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty, których termin wejścia w życie planuje się na dzień ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2014 r., oraz przepisów umożliwiających przekazanie informacji na potrzeby rejestracji przez podatników chcących skorzystać z projektowanych procedur szczególnych dot. rozliczania podatku w związku ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz elektronicznych, których planowany termin wejścia w życie określony został na dzień 1 października 2014 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Jw. Regulację w zakresie zmiany miejsca świadczenia będzie można ocenić na podstawie liczby zarejestrowanych podatników VAT do tej procedury, składanych deklaracji przez tych podatników.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		